

Всички дървета се бѣха окичили съ бѣли и розови цвѣтове: сливитѣ, зарзалитѣ, вишнитѣ и черешитѣ. Нѣжниятъ имъ ароматъ изпълваше цѣлата градина. Хиляди

пчели брѣмчеха между цвѣтоветѣ имъ, и тѣхното тихо брѣмчене се носѣше надъ главитѣ ни като нѣжна ободрителна музика на пролѣтѣта.

Изведнажъ — едно познато изчуруликване достигна до ушитѣ ми, Азъ вдигнахъ глава и погледнахъ нагорѣ. Първата лѣстовичка, току-що пристигнала, леко плавно и грациозно правѣше широки крѣгове изъ въздуха.

Ние забравихме лалетата и зюмбюлитѣ, ние не виждахме вече цвѣнналитѣ дървета, не чувахме сладката музика на пчелитѣ. Ние гледахме първата лѣстовичка, която бѣ дошла отъ далечни, далечни страни, като е прѣминала прѣзъ морета и планини.

Ние не можехме да ѝ се нарадваме и ни се струваше, че виждахме нѣщо, за което отдавна и твърдѣ много сме мечтали!...

И. Василевъ

